

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

48

ROČNÍK XVII

Číslo 3

Redakční uzávěrka 21.9.2009

II. sportovní setkání výsadkových veteránů-parašutistů ve dnech 5.-7.8.2009.

Výsledkové listiny, které po akci obdržely všechny kluby dokladují, že v jednotlivých disciplínách byly úporné boje o každý bod. To však nebylo jediným cílem. Setkali se staří známí-spolubojovníci a měli si celé tři dny co povídat. Družba to byla veliká, každý si chtěl povídat s každým, což se skoro každému povedlo. Přesto, že ve sportovních disciplínách se ne každému dařilo, se společenskou úrovní byli všichni spokojeni.

Proto bylo mnoho požadavků, aby se příští rok akce opět opakovala. Záleží to však na tom, zda ruce sponzorů budou otevřené, protože finančně je tato akce nesmírně náročná. Podařilo se skoro nemožné kolegům Starému a Sklenkovi tyto finance zajistit. Potom již ostatní bylo dílem výboru KVV Prostějov celou akci organizačně zajistit. V čele organizačního výboru stál kolega R. Zapletal, který velel 20 rozhodčím z řad KVV Prostějov a 10 příslušníkům a příslušnicím 102. průzkumného praporu, kteříž velké části materiálně zajistili tuto akci (stany, vozidla, veslařský тренаžér a další sportovní propriety). Mimořádný dík patří celému kolektivu Falcon Air kolegy Sklenky, kteří byzchybně zajistili tandemové seskoky závodníků i vyhlídkové lety.

Toto krátké zhodnocení je jen malým poděkováním všem i těm nejmenovaným, kteří se na zajištění této akce podíleli. Nesmíme zapomenout na kolegu F.Lejska, kterému se podařilo získat peníze na všechny poháry pro jednotlivé disciplíny od p. Ing. Vybírala (cca 7.000,- Kč). Poháry pro 1.-3. Místo v celkovém hodnocení věnoval kolega PhDr. J. Váňa.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA SPORTOVNÍHO SETKÁNÍ VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ –PARAŠUTISTŮ KONANÉHO VE DNECH 5. AŽ 7. SRPNA 2009 V PROSTĚJOVĚ

JEDNOTLIVCI

Tandemový seskok padákem:

1.	VODOVÁ Jana	13,44 m	KVV Bratislava
2.	KOŘÍNKOVÁ Ilona	21,48 m	KVV Prostějov 2
3.	KOŘÍZEK Jiří	23,05 m	KVV Praha

Řízení vozidla:

1.	MARTINEC Metoděj	1.46,7	KVV Zlín
2.	HÝBL Josef	2.08,0	KVV Prostějov 1
3.	KOPECKÝ Ján	2.22,9	KVV Žilina

Šipky:

1. VANÍČEK Milan 29	KVV Liberec
2. HAVLÍČEK Jan 24	KVV Olomouc
3. STRAKUŠ Lubomír 24	KVV Bratislava

Střelba ze vzduchovky:

1. GLATTER František 45	KVV Žilina
2. STARÝ Jindřich sen. 45	KVV Prostějov 1
3. KOŘÍNKOVÁ Ilona 44	KVV Prostějov 2

Hod granátem na cíl:

1. STARÝ Jindřich jun. 13	KVV Prostějov 2
2. STARÁ Marie 13	KVV Prostějov 1
3. ONDREJČÁK Jaroslav 13	KVV Prostějov 2

Rozborka a sborka samopalů:

1. TÓTH Jozef 49,22 sec.	KVV Holešov
2. HOLOUSEK František 49,93 sec.	KVV Olomouc
3. STŘÍTESKÝ Jan 54,98 sec.	Mechanika Prostějov

Střelba z luku:

1. KŘIVÁNEK Antonín 29	KVV Prostějov 3
2. STROSS Jaroslav 28	KVV Brno
3. BRŮNA Jiří 28	KVV Chrudim

Veslování: (1 min.)

1. STARÝ Jindřich jun. 334 m	KVV Prostějov 2
2. HANÁČEK Miroslav 312 m	KVV Holešov
3. MÁLEK Jaroslav 308 m	KVV Liberec

DRUŽSTVA

1. KVV Prostějov 2, součet umístění 105
2. KVV Prostějov 3, součet umístění 191
3. KVV Holešov, součet umístění 199

Prostějovští mají své webové stránky.

Cílem tohoto článku je oslovit ty členy a příznivce KVV, kteří nemají osobní přístup na internet, nemají praktické zkušenosti v práci z internetem, ale mají možnost přístupu na internetové stránky u svých dětí, vnoučat nebo příbuzných. Umožnit jim, prohlédnou si více jak 1100 fotografií s kamarády, kolegy, vzpomenout si na prožité události, nebo také získat poznatky o práci KVV Prostějov.

Myšlenka zřídit webové stránky vznikla 13. února letošního roku, jak to obvykle bývá u dobrého jídla a pití v rámci vepřových hodů „U tří bříz“. Autor této myšlenky kolega Papoušek pro ni získal okamžitě kol. Ondrejčáka a posléze i našeho předsedu klubu kolegu Starého.

Co je smyslem našich stránek ?

- Podrobně zdokumentovat bohatou a všestrannou činnost KVV Prostějov
- Informovat členy klubu, bývalé výsadkáře a naše další příznivce o společenském, kulturním a sportovním vyžití členů KVV a jejich rodinných příslušníků.
- Přispívat k upevnování sounáležitostí bývalých a stávajících výsadkářů, rozvíjet přátelství a spolupráci s ostatními KVV.

Co v nich najdeme ?

K orientaci na základní stránce KVV slouží MENU na levém panelu. Struktura stránek samotného KVV Prostějov začíná prezentací historie 10 let činnosti KVV Prostějov v letech 1990-2000. Jsme si vědomi, že převážná většina našich VV je ve zralém věku a neměli takové možnosti seznámit se s internetem, ale vycházíme z toho, že prostřednictvím svých dětí, nebo za pomoci vnoučat budou mít možnost nahlédnout do našich stránek. Takže kliknutím na odkaz v menu např. rubriku historie KVV si otevřeme příslušnou stránku a kliknutím si ji zvětšíme na celou obrazovku. Opětovným kliknutím na prohlíženou stránku ji vrátíme do původní velikosti. Stejný postup platí i při práci s fotografií (omlouváme se těm, pro které je tento návod zbytečností).

Pokračujeme Stanovami KVV, hymnou KVV, praporem a odznakem KVV, zde chceme doplnit medaile, které klub obdržel v průběhu své činnosti..

V rubrice současnost KVV Prostějov Vás uvítá náš předseda KVV kolega Jindřich Starý a pro ty příznivce KVV, kteří již dlouho nenavštívili Prostějov je tam fotogalerie význačných objektů města.

Na doporučení kolegy Jaroslava Vidmocha uvádíme v další rubrice nové vedení KVV včetně fotografií.

Následuje kalendář akcí KVV na rok 2009 a dále oznámení a pozvánky, kde budeme pravidelně upozorňovat na novinky na našich stránkách.

Nedílnou součástí je rubrika životních jubileí a to jak našich členů KVV, tak i ostatních členů KVV v ČR a SR.

V rubrice věnované spolupráci s 601. skss a 102.pzpr jsou prezentovány společné akce, kterých se zúčastnili členové našeho KVV, ať to byl 2. ročník memoriálu zakladatelů výsadkového vojska, nebo naše účast na oslavách Dne veteránů dne 11.11.2008.

V části věnované spolupráci s ostatními KVV z ČR a SR najdete bohatý obrazový materiál z těchto akcí :

- Výroční jednání KVV Bratislava dne 25.1.2008
- Sněm KVV SR v Žilině ve dnech 23.-24.5.2008
- Pietní akt k 66. výročí atentátu na R.Heydricha 18.6.2008
- Setkání výsadkových veteránů na Kasárnách za organizace KVV Zlín 26.7.2008
- Odhalení pamětní desky 7. vp ZU v Holešově 22.8.2008
- Výroční jednání KVV Liberec 15.11.2008
- Reportáž a fotogalerii z odhalení pamětní desky pplk. J.Štokmanovi z 30.4.2009
- Pietní akt Anthroid dne 18.6.2009
- Fotoreportáž ze setkání bývalých příslušníků 7. Vp ZU v Holešově dne 18.7.2009

V rubrice branné hry a soutěže výsadkových veteránů je obsah věnován 4. ročníku memoriálu zakladatelů VV v článku a obrazovém materiálu kolegy Mgr. Michala Muchy, dále výsledkům soutěží střelby z Pi vz. 82 ve Vrahovicích dne 26.5.2009, II. Setkání výsadkových veteránů-parašutistů ve dnech 5.-7.8.2009 v Prostějově a výsledkům střeleckého trojboje v Holešově-Dobroticích dne 22.8.2009.

Dále prezentujeme knihy, publikace s výsadkovou tematikou, které jsou k dispozici na našem trhu.

Novinkou je editace našeho Zpravodaje v elektronické podobě. Prezentujeme tam poslední dvě čísla, nevýhodou je, že z technických důvodů jsou bez obrazového materiálu.

Nejrozsáhlejší částí stránek klubu je rubrika fotogalerie. V ní je obrazovou formou zdokumentována část činnosti klubu a to zejména :

- soutěž ve střelbě z pistole dne 21.5.2008 na policejní střelnici ve Vrahovicích,

- zájezd na Dlouhé Stráně, exkurze v přečerpávací vodní elektrárně, v Jeskyních Na Pomezí a v Hanušovickém pivovaru Holba, (doporučujeme kliknout na zobrazit celé)
- sportovní setkání výsadkových veteránů v Prostějově ve dnech 23.-25.7.2008 za účasti 120 soutěžících z KVV ČR a SR,
- výsadkové vinobraní 26.9.2008 na Plumlovské přehradě,
- zájezd do Mahenova divadla v Brně dne 10.11.2008,
- výroční shromáždění KVV Prostějov dne 6.12.2008
- výsadková zabíjačka, nebo-li vepřové hody dne 13.2.2009,
- oslava MDŽ dne 5.3.2009,
zájezd do Mahenova divadla dne 9.4.2009
střelecká soutěž dne 26.5.2009
zájezd členů KVV do Kroměříže dne 30.5.2009

Jako u každé rubriky, lze fotografie zvětšit a případně si je zkopírovat.

Na 260 fotografií nás čeká v archívu, a to z výročního shromáždění KVV Prostějov dne 24.11.2007 a setkání výsadkových veteránů v roce 2005 na Hamrech od kolegy V.Hurdálka.

Na pravém panelu pod rubrikou přesný čas se návštěvník stránek může přihlásit jako nový uživatel, zadat si login (přihlašovací jméno), heslo, svůj email a tím se mu vytváří možnost komentovat editované materiály v příslušných rubrikách. Následně, kdykoliv pocítí potřebu komentování nějakých událostí, akcí, stačí vyplnit login a heslo a kliknout na přihlásit.

Pod statistikou je na pravém panelu rubrika „Podpořte stránky“. Zasláním SMS v určitém tvaru na určité číslo vlastně kupujete pro nás MB prostoru pro editaci fotografií, článků. Např. za 2 SMS v hodnotě 10,-Kč a 20,-Kč získáme 10 MB prostoru, což pro Vaši představu znamená možnost editace 50 ks fotografií akce „Zabíjačka nově“.

Na závěr to nejdůležitější : naše adresa je www.kvvprostejov.wgz.cz

Přejeme všem příjemné zážitky při prohlížení našich webových stránek.

kol. J. Ondrejčák

Ženy ve 2. čs. Samostatné paradesantní brigádě v SSSR.

Od zrodu parabrigády uplynulo letos v lednu 65 let. Přesto se v tisku, ale též na internetu, objevují i značně zkreslené údaje k ženám ve 2.čs.pdb. Obecně vešlo ve známost, že v čs. parabrigádě byly ženy. Občas se objeví snímek pěkných mladých žen s padáky na zádech a samopaly PPŠ-41 na boku, které propagačně fotografoval v Jevrejově počátkem dubna 1944 sovětský kpt. M.M.Glider. Víme však více o těchto ženách ?

V letech 1998-2002 jsem pátral po osudech žen parabrigády a zpracovával rkp. Ženy ve 2.čs. samostatné paradesantní brigádě v SSSR. V následujících řádcích blíže seznamuji čtenáře Zpravodaje KVV Prostějov s touto tematikou.

Historie 2.čs.pdb se v letech 1944-1945 nesmazatelně zapsala do dějin československých zahraničních jednotek.

Převážnou většinu parabrigády tvořili vojáci 1.pěší slovenské divize. Slovenští vojáci odmítali bojovat po německém boku a přes 2000 jich na podzim 1943 hromadně přešlo na sovětskou stranu.

Před zrodem parabrigády informoval 11. prosince 1943, depeší č. 6029/2, náčelník Čs. Vojenské mise v SSSR plk. Heliodor Píka čs.ministra obrany v Londýně div.gen. Sergěje Ingra o možnosti vytvoření nové československé brigády a v příloženém návrhu uvedl – výsadkové. Vycházel ze sdělení genmjr. NKVD G.S.Žukova, že v nejbližší době bude uvolněno asi 1800 slovenských zajatců pro naše jednotky.

Shodou okolností právě téhož dne přijel do Moskvy čs. prezident dr. Edvard Beneš. Následující den, 12. prosince 1943 byla v přítomnosti Stalina a Beneše podepsána Molotovem a Fierlingerem československo-sovětská smlouva o vzájemné pomoci a poválečné spolupráci.

Prezident Beneš získal od Stalina souhlas k vybudování další čs. brigády, paradesantní, vycvičené speciálně k nasazení ve vlasti. Píkův návrh byl podkladem dalších jednání o vojenských otázkách, kterým byl ve dnech 11.-23. prosince 1943 přítomen v Moskvě i čs. prezident.

V těchto dnech také jednal prezident se zahraničním vedením KSČ. Do hodnosti brigádního generála povýšil plukovníky Heliodora Píku, Jana Kratochvíla a Ludvíka Svobodu. Vojenské otázky projednával prezident Beneš s vládním zmocněncem pověřeným záležitostmi čs. vojska, genmjr. G.S. Žukovem, za přítomnosti čs. velvyslance Z. Fierlingera, přednosty své vojenské kanceláře div. gen. Antonína Hasala-Nižborského a gen. Heliodora Píky.

V dalších dnech následovala konkrétní jednání o organizaci 2. čs. samostatné brigády, které sovětské orgány přislíbily veškerou podporu a pomoc, včetně instruktorů a výsadkového materiálu. Bylo rozhodnuto, že brigáda bude umístěna v městě Jefremov, 340 km jižně od Moskvy.

9. ledna 1944 přijížděly do Jefremova první ešalony se slovenskými vojáky a důstojníky ze zajateckého tábora z Usmaně ve Voroněžské oblasti. K nově formované 2. čs. brigádě přijelo 2028 mužů a dodatečně dalších 55, předtím nemocných. Ve dnech 10. a 11. ledna dojely vlaky s příslušníky čs. náhradního praporu z Buzuluku, ze kterého bylo ke 2. brigádě přemístěno 658 vojáků schopných paravýcviku, z toho 25 žen.

Večer 19. ledna byl vydán první rozkaz 2. čs. samostatné brigády v SSSR, který stanovil její rámcovou organizaci, určil prozatímní velitele a nařídil denní řád. Velitelem 2. brigády byl pplk. pěch. Vladimír Příkryl, jeho zástupcem pplk. aut. Viliam Lichner a náčelníkem štábu špkt.gšt. Vilém Sacher. K 31. lednu 1944 měla budoucí parabrigáda 2714 mužů z toho 60 důstojníků a 4 rotmistry. 1. února byly ke 2. brigádě přemístěny další 4 ženy, odvedené 29. ledna u náhradního praporu v Jefremově. Tím počet 29 žen ve 2. brigádě dosáhl maxima a postupně se začal snižovat.

Na rozkaz mjr. gšt. Jana Perníkáře, NŠ velitelství čs. vojenských jednotek v Jefremově, předkládal špkt.gšt. Vilém Sacher podrobný seznam žen 2. brigády s datem 14.2.1944. Je zde uvedeno 29 žen (6 poddůstojnic a 23 vojínek), z toho 19 vdaných a dvě z nich měly malé dítě. Kromě dvou byly všechny schopny paravýcviku.

Dle téhož rozkazu zpracovalo seznam žen také velitelství náhradního praporu a bylo podepsané jeho velitelem pplk. pěch. Karlem Střelkou. S datem Jefremov 14.2.1944 bylo v seznamu uvedeno 106 žen, ale správně mělo být ten den zapsáno jen 104 žen.

V Jefremově bylo 14. února v čs. jednotkách zařazeno celkem 133 žen. Dále zde byly v sociální péči ženy čs. vojáků, které nemohly být odvedeny a početný dětský domov. Nelze brát vážně pozdější vyprávění některých žen náhradního praporu v Jefremově, jak zde byly v parabrigádě a skákaly padákem, bohužel výjimkou v tomto nebyli i někteří muži.

V budoucí parabrigádě probíhal ihned po zformování jednotek úsilovný výcvik a náročná příprava k seskokům padákem, která ase přímo dotýkala i žen. Vzhledem k tomu, že se jednalo o nový prvek u čs. jednotek, podívejme se podrobněji na údaje z rozkazů k seskokům padákem.

Již 21. ledna bylo určeno do kurzu parašutistických instruktorů v Jefremově 22 mužů a dalších 36 mužů jako ukladčiků padáků. Jejich první školní seskok z balónu byl ohkášen na 30. ledna od 14 do 17 hod. Následující den byl uveřejněn rozkaz velitele 2. Brigády pplk. Příkryla :

„Po provedeném prvním seskoku instruktorů a ukladčiků padáků 30. ledna, s velmi dobrým výsledkem výcviku v tak krátké době, vyslovuji všem sovětským velitelům a instruktorům, jakož i všem, kteří v kurzu instruktorů a ukladčiků padáků 1. Seskok bezvadně absolvovali, uznání a můj velitelský dík. Vyhláste všemu mužstvu. „6. února kurz ukončilo 20 parainstruktorů a 30 paraukladčiků, kteří byli jmenovitě přemístěni k jednotkám 2. brigády.

Uplynul teprve měsíc od příjezdu čs. vojáků do Jefremova a všichni důstojníci již byli připraveni příkladně předvést mužstvu první seskoky padákem. Brigádní rozkaz č. 22/10 z 11. února :

„Zítra 12. února, provedou v době od 9,00 do 12,00 hod. všichni důstojníci brigády, kteří byli uznáni při speciální lékařské prohlídce schopni, 1. seznamovací seskok z balonu. Druhý a třetí seskoky budou provedeny ve dnech 13. a 14. února podle počasí. Další seskoky pak podle programu výcviku příslušného útvaru, oddílu, setniny. Seskoků se nezúčastní od brigády tito důstojníci (podle výsledků lékařské prohlídky). „Následuje seznam 15 jmen, počínaje velitelem brigády pplk. Přikrylem.

Ženy byly dosud v soukromých bytech města Jefremov a nyní většinu z nich čekalo stěhování do velké místnosti v kasárnách. Tímtož rozkazem č. 22/3 bylo nařízeno : „ Dle posádkového rozkazu je povoleno užívat soukromé byty jen důstojníkům a rotmistrům, jejich ženám, ženám s dětmi a osobám s povolením. Všechny ostatní ženy 2. brigády budou společně ubytovány v budově velitelství čs. vojenských jednotek, Lomonosova ul. Č. 22, které bude připraveno 13.2.1944. 18 žen, které budou společně ubytovány bylo jmenováno v příloze.

Ve dnech 15.-17. února navštívila Jefremov poprvé čs. delegace, ve které byl náčelník vojenské kanceláře prezidenta republiky div.gen. Antonín Hasal-Nižborský, čs. velvyslanec v Moskvě Zdeněk Fierlinger, velitel čs. vojenských jednotek v SSSR brig.gen. Jan Kratochvíl, poslanec Klement Gottwald a další významní představitelé. Při této příležitosti se 16. února konala první přehlídka nové brigády se slavnostním pochodem.

V dalších dnech, jakmile to počasí umožnilo, byly prováděny seskoky jednotek brigády. BR č. 27/6 „Dnem 17. února 1944 budou zahájeny seznamovací seskoky mužstva. Jako první provede seskoky pěší prapor II takto : 17. února 100 mužů, 18. února 350 mužů, 19. února 200 mužů“. Pro nepřízeň počasí seskoky 17.2. nemohly být provedeny.

BR č.33/3 :“ Ve dnech 20.-22.2. provedl pěší prapor II první seznamovací seskok z balónu, celkem 605 osob. Dne 22.2. zahájil seskoky pěší prapor I. Dělostřelecký oddíl se připraví provést seskoky počínaje dnem 25.2. Proměnlivé zimní počasí seskokům opět nepřálo a dané termíny se protahovaly. Až ve dnech 27. A 28.2. provedlo 215 osob děl. oddílu první seznamovací seskok z balónu.

Seskoky z balónu byly prováděny z výšky 400m na padácích PD-41 a celá brigáda ukončila první seznamovací seskok 5. března. Následoval druhý seskok z balónu se zbraní a třetí seskok z balónu byl noční. Parašutisté měli při všech cvičných seskocích kromě hlavního padáku i záložní padák.

23. února 1944 se konal v Moskvě sjezd slovanských vojáků, které se z čs. vojenské jednotky v SSSR účastnilo 91 příslušníků, z toho 15 žen. Také z 2. Brigády bylo vybráno 5 žen. Delegace z Jefremova do Moskvy odjela 21.2. a vrátila se 26.2.

3. března vydalo velitelství 2. brigády rozkaz č. 42/6, pplk. Přikryla :

„Ženy, seskoky padákem – povolení (oper.)

V důsledku nového rozhodnutí Velitelství čs. jednotek v SSSR povolují provádět seskoky těmto ženám 2. čs. samostatné brigády (uvedeno 18 jmen se zařazením u jednotek)

Ostatním ženám seskoky nepovolují.“

V seznamu bylo jmenováno 18 žen. Víme, že před vydáním tohoto rozkazu provedla většina jednotek, včetně žen v nich zařazených první seskok z balónu. Důvody rozhodnutí nebyly v dochovaných archivních materiálech nalezeny. 15. února, jen po 14 dnech u 2. brigády, byly odveleny zpět k náhradnímu praporu voj. Dočkalová a voj. Šlachetová. Začátkem března bylo ze 2. Brigády odveleno dalších 9 žen, které již neměly povoleny seskoky padákem. Byly to voj. Bergmanová, voj. Kováčová, voj. Kurucová, voj. Pavlenková, voj. Pešová, voj. Raweková, voj. Rosenbaumová, svob. Rufeisenová a voj. Weberová.

Liberec-Smolenice-Rohatec-Liberec

To je trasa, kterou 25-ti členná výprava libereckých doplněna o 3 plzeňské a 7 chrudimských veteránů absolvovala v rámci 5. ročníku Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska MEMO-2009 ve dnech 4. – 6. září 2009.

Páteční cesta do Smolenice, místa konání akce, vykonaná autobusem ASC DUKLA Liberec proběhla v pohodě. Bez problémů proběhla i prezenze i ubytování účastníků. Sběratelé klubových odznaků ocenili vkusný účastnický odznak, který vycházel z tradice předchozích ročníků. Výborný guláš a dobré víno obou barev završily první den setkání.

Pořadatelům-KVV Bratislava se podařilo vhodně spojit již 5. ročník memoriálu se vzdáním pocty smolenickému rodáku-vynálezci padáku Štefanu Baničovi, čímž byl zahájen 1. ročník memoriálu tohoto smolenického rodáka. Sobotní vzpomínkový akt u jeho památníku za účasti významných hostů veřejného a politického života státních, regionálních institucí i Armády slovenské republiky společně s delegáty jednotlivých klubů VV SR a ČR toho byl důkazem.

Vlastní sportovní klání, za účasti 14-ti tříčlenných družstev bylo ukázkou soutěživého ducha, elánu i oceněníhodného hrdinství některých jednotlivců. V očích nestranného pozorovatele zvítězili všichni soutěžící. Soutěž proběhla v disciplínách – hod RG, střelba ze vzduchové pistole, střelba ze vzduchovky a běh na 1000 m. Při velmi dobré organizaci celé soutěže bylo dosaženo těchto výsledků :

1. místo a putovní pohár získalo družstvo KVV Chrudim
2. místo získalo družstvo KVV Šumiac
3. místo získalo družstvo KVV Prostějov

Za pozornost stojí umístění v součtu všech disciplín 1. místo kolegy R. Zapletala z KVV Prostějov a kolegy J. Hýbla rovněž z KVV Prostějov, který se umístil v hodu RG na 3. místě.

Díky dobré organizaci sportovní části setkání bylo možné uskutečnit pro zájemce plánovaný výlet na Bradlo a do Košiariska – míst spojených s významnou osobností slovenské i československé historie M.R. Štefaníkem. Večerní setkání pod širým nebem u táboráku s hojným občerstvením a také dvěma sudy Svijanského piva od libereckých dokreslilo svěží atmosféru celého setkání. Poděkování přednesené kolegou J. Stahlem si pořadatelé plným právem zasloužili. Organizovat akci tak velkého rozsahu bez pomoci armády je hodné obdivu.

Nedělní zpáteční cesta domů byla zpestřena plánovanou zastávkou ve slovácké obci Rohatec, rodišti našeho předsedy kol. J. Chromka. Tuto závěrečnou etapu celého zájezdu nejlépe vystihují aktuálně vzniklá veršovaná slova kol. J. Stahla na rozloučenou s hostiteli :

2 dny bytí ve Smolenici byly jak se říká ex, první zastávkou na cestě domů stal se pro nás Rohatec, Uvítal nás vinný sklípek, hostitelů pozdravy, koláčky a sklenky vína, typický znak Moravy, Ve sklípku nám bylo dobře, vládla dobrá nálada, musíme však zpátky do Čech, tak zní naše dohoda, Přijměte teď naše díky, neb slušnost praví, my výsadkoví veteráni přejeme Vám štěstí, zdraví.

kol. J. Stahl

Poznámka redakční rady : vzhledem k tomu, že se objevilo několik příspěvků na stejné téma, vybrali jsme příspěvek kol. J. Stahla a doplnili částí příspěvku kol. F. Lejska.

Výsadkoví veteráni soutěžili ve střelbě

Další ze serie aktivit výsadkových veteránů se uskutečnila v sobotu 22. srpna 2009 na střelnici v Dobroticích. Klub výsadkových veteránů Holešov tady uspořádal střeleckou soutěž, které se zúčastnilo 9 tříčlenných družstev. Mezi nimi pěz z KVV Holešov, po jednom z KVV Prostějov a ze 102. průzkumného praporu Prostějov a dvě družstva KVV Zlín.

Zahájení střeleckých závodů provedl ředitel soutěže a zároveň Vyšší a střední policejní školy Holešov plk. Ing. Jan Dvořák.

Soutěžící se utkali ve střeleckém trojboji, který zahrnoval střelbu ze samopalu vz. 58 na vzdálenost 100 metrů, z pistole vzor 75 B Kompakt na vzdálenost 25 metrů a střelbu ze sportovní malorážky s otevřenými mířidly na vzdálenost 50 metrů. U každé disciplíny měli soutěžící k dispozici tři nástřelné a následně pět soutěžních ran.

Střelecké klání se díky dobré organizaci zajištěné příslušníky VPŠ a SPŠ a OSS-SKP Holešov, kteří plnili funkci rozhodčích, uskutečnilo v pohodové a přátelské atmosféře.

V závěru byly rozdány poháry nejlepším jednotlivcům a družstvům. Na prvním místě v jednotlivcích se umístil člen KVV Holešov Jozef Tóth nástřelem 127 bodů, druhý se umístil se 120 body Dušan Hric ze stejného klubu a stejný počet bodů měl i třetí v pořadí Lubomír Červinka z KVV Zlín. O pořadí na druhém a třetím místě rozhodovala střelba ze samopalu, kterou měl lepší Dušan Hric.

V kategorii družstev zvítězil domácí tým ve složení Dušan Hric, Jiří Muller a Jozef Tóth součtem bodů 345. Na druhém místě skončil tým KVV Prostějov B. Petruška, R. Zapletal a J. Ondrejčák s počtem bodů 302 a na třetím místě se umístil tým průzkumníků z Prostějova V. Malat, R. Hippík a R. Pyszko se 293 body.

Poděkování patří příslušníkům Vyšší a Střední policejní školy Holešov v čele s ředitelem školy plk. Ing. Janem Dvořákem za vysokou profesionalitu při řízení této činnosti a materiální pomoc.

Po ukončení sportovní části proběhlo neformální posezení soutěžících jednotlivých klubů a ukázalo se, že časový odstup, kdy jsme v těchto prostorách vykonávali vojenskou službu se natolik změnilo, že někteří z nás měli značný problém tento prostor najít.

Holešovsko 16/2009 a kol. F. Lejšek

Jak to bylo se stěhováním VÚ 7374 do Holešova

Historie výsadkového vojska od jeho vzniku v roce 1947 je zachycena v řadě publikací. Autoři těchto publikací čerpali z vlastních poznatků nebo z ústního podání jiných příslušníků výsadkového vojska, a tak mohlo dojít k částečnému zkreslení některých skutečností. Chtěl bych uvést na správnou míru skutečnost se stěhováním VÚ 7374 z Prešova do Holešova. Ve dvou publikacích, které byly vydány v nedávné době je uvedeno, že útvar se stěhoval z Prešova do Prostějova a odtud po krátké době do Holešova.

Ve skutečnosti tomu bylo jinak. Osobně jsem se technicky na tomto stěhování podílel. Jako voják základní služby jsem v roce 1958 nastoupil k 22. výsadkové průzkumné rotě do Prešova, která v září 1959 byla rozšířena na průzkumný prapor.

Na jaře roku 1960 se začalo mezi mužstvem proslýchat o nějakém stěhování. Přišlo to jako blesk z čistého nebe. Po květnových oslavách v Prešově, jsem byl spolu s dalšími 7 vojáky – techniky převelen do Vojenského projektového ústavu do Brna. Z Prešova jsme odcestovali v úterý večer dne 10. května směr Holešov. Ráno jsme byli na místě, prohlédli jsme si kasárna a odcestovali jsme do Brna. Velitelem naší skupiny byl kpt. Styk, náčelník pro týl. Ubytování jsme byli v kasárnách

v Řečkovících a do zaměstnání jsme chodili do Vojenského projektového ústavu na Husově třídě. Zde se zpracovávaly projektové dokumentace stavebních úprav objektů kasáren v Holešově.

Tenkrát se pracovalo i v sobotu dopoledne. Kromě tohoto zaměstnání jsme žádné další úkoly neměli, a tak skoro každou sobotu jsem jezdil domů do Prostějova. Velkoměsto Brno se z Prešovem nedalo srovnat. Zkrátka pohoda o jaké se nám nesnilo. Myslel jsem si tehdy, že pro mě vojna skončila, ale opak byl pravdou.

22. června jsme byli odvoláni do Prešova a 24. června se vybraná stavební skupina natrvalo přesunula do Holešova, kde probíhaly stavební práce.

Ve středu ráno 27. července 1960 přijel na nádraží ČSD do Holešova vojenský transport. Do Holešova se z Prešova přestěhoval **22. výsadkový průzkumný prapor a 65. výsadkový prapor.**

Pozn. - ještě v létě roku 1961, kdy jsem byl povolán na vojenské cvičení na dobu nutné potřeby jako záložák (berlínská krize), se 65. výsadkový prapor nacházel v Holešově.

Tak jak jsem si myslel v Brně, že vojna pro mě skončila, opak byl pravdou. Prověrky na vzornou rotu, průzkumácké závody ve VVP u Rokycan, několik taktických cvičení v terénu, nakonec jsme se museli předvést v novém působišti.

Ale do civilu zbývaly 3 měsíce.

Jak jsme se na jaře roku 1960 uvedli na Moravě ve svém budoucím působišti snad příště.

kol. B. Sobota

Podivný seskok a čardáš na padáku

Když jsem odjížděl na vojnu jako dobrovolník k výsadkářům, tak to tenkrát v roce 1953 bylo hodně daleko až do Prešova. Zde jsem byl zařazen k 71. výsadkovému praporu a odtud jsem byl po přijímači a zhodnocení odeslán do BVŠ v Košicích. Setkávám se zde s npor. Josefem Piskou, velitelem 1. čtyř výsadkové školní rot, který nám k uvítání sdělil, že výsadkář buď leží nebo běží a tak vlastně začala vojna. Velitelem roty byl npor. Miroslav Kokšál a kdo ho znal věděl, že to byl boxer, protože to při každé příležitosti dával najevo. On také zjistil, že jsem absolvent obchodní akademie a že tedy umím psát na stroji a tak jsem se stal jeho písařem. On si mě moc oblíbil a říkal, že jsem jeho pravá ruka a oslovoval mě „náčelníku“, jak by také ne, vždyť všechny dokumenty měl vždy vzorově zpracované. Na výcvik jsem chodil normálně, úlevy jsem měl jen minimální a byl jsem pořád s 1. četou. V četě jsme byli zařazení podle abecedy a tak za mým jménem Kudrna následoval Mirilovič Zdeno. To byl urostlý chlapec – výsadkář jaký má být. Víím, že k výsadkovému vojsku přišel ze Strojáren Piesok, a že už v civilu absolvoval seskoky ve Svazarmu. A tak jsme spolu vytvořili takovou dvojici jak si přál velitel čtyř npor. Piska. Já jsem měl Zdenovi pomáhat v teoretické přípravě a on byl vynikající ve výsadkové přípravě. Byl to hodný a veselý kamarád a tak jsem měl velkou radost, jak nám to jde a že jsme dvojice Čech a Slovák, tedy opavdoví Čechoslováci. Na jaře 1954 už nás čekaly seskoky z balónu. Po předchozí přípravě bylo přistoupeno k balení padáků. Balení nám šlo dobře, a to hlavně zásluhou Zdena, já jsem to předtím nikdy neviděl. Při balení byly prováděny kontroly, asistoval rotní balič svob. Fecko a hlavní slovo měl výsadkový náčelník školy npor. Leopold Ozábal, důstojník fešák a tehdy výsadkové eso. Když jsme ho viděli přistávat, tak vždy dopadl jako baletka. Padáky jsme řádně zabalili, podepsali a zapečetili. Následující den jsme odjeli na košické letiště, kde už byl připraven balón k vysazování. Seskoky byly zahájeny, vše probíhalo normálně, i já jsem seskočil a přistál v pořádku. Dívám se k balónu a k úžasu další vysazený, ale neotvírá se mu padák jako nám všem, má hrozný propad a padák se mu otevírá hodně pozdě (skákalo se na trhací šňůrku). Přistává Zdeno Mirilovič a není ani nijak rozrušen, naopak se usmívá. A pak to začalo. Nejdříve se rozlítl velitel roty Kokšál, hned na to náčelník výsadkové služby Ozábal a hned na nás jak jsme to balili. Pak jsem šel

k pohovoru já a Kokšál na mě „náčelníku, řekni jak jste to balili?“ Task jsem odpověděl, že podle instrukcí. Snad štěstí bylo v tom, že tento podivný seskok nevidělo tolik příslušníků roty a tak nebyly prováděny žádné expertízy a nikam se to nehlásilo a nakonec co by si velitel roty a NVS dělali zbytečné problémy. Všechny další seskoky proběhly již normálně. Náčelník výsadkové služby si však neodpustil na naši dvojici hanlivou poznámku. Ale já jsem se na něho nezlobil, vzal to chlapsky, on zaručeně tušil jak to bylo. On ten kamarád Zdeno měl při balení nožik a buď tu šnůrku nařízal nebo přeřízl. A to bylo moje velké tajemství a nikdy jsem jej neodhalil až v této vzpomínce.

V červnu 1954 jsme zase prováděli sekoky z letounu Dakota. V letounu byl se mnou zase Zdeno. Byl parný den a stoupavé proudy. Vyskočili jsme normálně a byli jsme vedle sebe jako dvě vážky. A co to slyším – Zdeno řídí svůj padák ke mně, usmívá se a hraje na foukací harmoniku melodie „Tam okolo Levoči tam sa voda točí ... a hraje pořád až šťastně přistáváme. Tak to byl ten čardáš na padáku. Snad mi chtěl Zdeno poděkovat za to, že jsem mlčel až do dnešních dnů.

Jo s klukama ze Slovenska to byla vojna a Pepou Piskou bodrým hanákem také, proto jsme celý život přáteli.

kol. J. Kudrna

Autokarový zájezd plný překvapení

Členové KVV Prostějov vyrazili dne 19.9.2009 na jižní Moravu, aby se poučili a pobavili. Zájezd byl plný překvapení, která ve většině případů byla příjemná. Nebudu je číslovat, ale z článku je jistě postřehnete.

Již půl hodiny před plánovaným odjezdem přijel objednaný autobus s mladým řidičem, připravený uspokojit účastníky zájezdu i občerstvením ve formě různých minerálek, piva a kávy. Na dálnici se ukázalo, že tento autobus ve zvýšené míře reaguje na roletu vozovky, takže účastníci si připadali jako v tlukoucí máselnici. Program zájezdu zajištěný kol. Starým po internetu probíhal v předpokládaných časových intervalech a co navíc – měli jsme snad štěstí, ale všechny průvodkyně, které nás na navštívených místech provázely byly na vysoké úrovni a řekly nám mnohé k našemu poučení.

Zámek v Moravském Krumlově vypadá z venkovních stran dost zanedbaně, ale Slovanská epopej od Alfonse Muchy – obrazy malované na lodních plachtách, plné příběhů konkrétní historie i alegorie snad každého uchvátí a v mnohém poučí.

Muzeum Rakousko-Uherského pivovarnictví v Dalešicích bylo trochu zklamáním svým ne příliš velkým rozsahem. Dalešický pivovar láká návštěvníky hlavně tím, že každý chce vidět prostředí, kde byly filmovány Postřižiny. Oběd, který jsme zde měli zamluvený nám podávali v rozlehlé místnosti plné much. Všechny tři varianty oběda měly jedno společné – malé porce, hodně předražené, včetně nápojů. V případě návštěvy se nenechte nachytat.

Zato doporučujeme návštěvu jaderné elektrárny Dukovany. Zde uvidíte podrobnosti z provozu této elektrárny, podrobnosti o kterých jsme většinou neměli ani páru. To, že tato elektrárna patří v hodnocení k nejlepším v Evropě, co do efektivity, ale i bezpečnosti. Vždyť náklady na výrobu jedné kw/hod. jsou v haléřích, zatím co např. u slunečních kolektorů se částky pohybují v desetikorunách. Zelení by se měli zamyslet.

Zámek v Náměšti nad Oslavou skrývá ve svých útrobách nádherné nástěnné gobeliny, které jsme ani nestačili spočítat. Jsou převážně vyrobeny ve středověku, dobře zachovalé a nesmírně cenné. Vždyť jen oprava jednoho z nich stála více jak milion korun. Když vám o nich vykládá dokonale připravená průvodkyně, je to zážitek. Tak jsme skončili pěkně unaveni po více jak hodinové prohlídce. Zde jsme tedy plán přetáhli a tak předpokládaný návrat v 18,30 hod. byl nereálný. Proto naprostou většinu účastníků zaskočil požadavek 2-3 iniciátorů, abychom se ještě zastavili v zámecké restauraci na

kávu. Proti původnímu programu, který byl v časových dimenzích celý den pečlivě střežen, bez souhlasu a mínění většiny začali tento návrh realizovat. Většina účastníků potom využila dvacetiminutového času k občerstvení u autobusu ze zásob řidiče.

Celkově byli všichni účastníci velice spokojeni a již se těší na další takovéto akce.

kol. L. Opletal

Čtenáři nám píší – plk. Karel Kroupa

25. listopadu 2009 to bude jedenáct let, které nás dělí od smrti vynikajícího důstojníka, výsadkáře i skvělého člověka Karla Kroupy. Jako mnoho jiných Čechů i Karlův otec nastoupil do služby na někdejší Podkarpatské Rusi a tady, v Iršavě poblíž Chustu, se Karel narodil. V sedmatřicátém rodina utíká před Maďary do Mostu a rok poté před Němci do Klatov. V Klatovech Karel vystudoval reálné gymnázium a odtud také byl v roce 1943 totálně nasazen na práci do Německa. Vůbec se munechtělo vyrábět tanky pro Wehrmacht a z totálního nasazení utíká. Je ale zatčen a uvězněn v Regensburgu. Po jednom z amerických náletů opět utíká a do konce války se skrývá.

Zcela logickým pokračováním jeho života je přihláška do armády. V letech 1945-1947 absoluuje ženijní akademii v Litoměřicích, jako ženista zasahuje při povodních na Dunaji a s nasazením vlastního života zachraňuje z rozbourené vody těhotnou ženu a následně jde i za kmotra jejímu dítěti. Za tento čin získává své první vojenské vyznamenání. Služba u ženistů ho ale plně neuspokojuje a tak se hlásí k výsadkovému vojsku, nastupuje ve Stráži pod Ralskem, podílí se na výcviku parašutistů izraelské armády. Poctivě postupuje po služebním žebříčku, absoluuje Vojenskou akademii v Brně, úspěšně velí pluku v Janovicích na Úhlavou, pracuje na štábech vyšších velitelství i na Ministerstvu obrany. V roce 1968 je jmenován velitelem divize v Sušici, ale po rozhodném nesouhlasu se vstupem vojsk Varšavské smlouvy je z funkce odvolán. Ještě krátký čas pracuje na vojenské správě, ale nakonec odchází do civilu, stěhuje se do Bakova nad Jizerou a až do důchodu pracuje jako zásobovač v boleslavské automobilce. Po roce 189 se ještě na čas zapojuje do veřejného života, angažuje se v Občanském fóru, izraelské velvyslanectví jej jako výraz vděku zve až do konce života na své společenské akce. Ale ani nové poměry ve všem neodpovídají Karlovým představám a jeho přímé vojácké povaze. Ke všemu se přidává dlouhá nemoc, Karel Kroupa se uzavírá do kruhu rodiny a ve věku 75 v Bakově umírá.

Byl jsem v bakovském kostele na jeho pohřbu a hlavou mi běžely chvíle, ve kterých jsem se s tím skvělým člověkem setkal. Vzpomínal jsem, jak otevřeně a kamarádsky se ke mně i přes věkový odstup choval. Třeba v tom byla přínáležitost ke stejné zbrani a stejný výsadkářský odznak na prsou našich uniforem. U Karla Kroupy v tom ale víc než cokoliv jiného byla čistota jeho charakteru.

kol. Jan Duchek

Pozvánka

Na výroční shromáždění KVV Prostějov, které se bude konat dne **28. listopadu 2009 v 16,00 hod.** v Národním domě v Prostějově. Zájemci o zajištění noclehů se musí přihlásit telefonicky nebo písemně nejpozději do 20. listopadu 2009 na kontaktní adrese. Telefon 728 547 426 kol. Lejsek po 18,00 hod. Jako každý rok po ukončení jednací části bude následovat společenská zábava s živou hudbou. Jako každý rok bude i bohatá tombola, do které může přispět každý zúčastněný i nezúčastněný. Na Vaši účast se těší prostějovský KVV.

Výsadkáři na Baltu

Letos je tomu čtyřicet let co byla v létě zahájena intenzivní příprava výsadkového praporu na cvičení Odra-Nysa. Vzhledem k tomu, že v kasárnách na letišti v Prostějově vypukla epidemie úplavice a možná také abychom se více stmelili, byli jsme po výběru soustředěni do Jezdeckých kasáren. Fyzicky jsme na tom byli dobře, protože nás v Karviné měli pod palcem bývalí výsadkáři Orlíček a Mládek, v Ostravě to byli Joanides a Klumpár. To vše jsme společně zakončili seskoky na letišti v Benešově u Hlučina. Ranní rozcvičky byly náročné zejména pro střelce z UK-59, kteří ráno svlečení do půl těla s kulometem na rameni absolvovali předepsaný počet koleček v běhu kolem budov. My ostatní jsme prováděli intenzivní seskoky, nácviky rázné zteče a nácviky na vozidlech na závěrečnou přehlídku.

Složení praporu bylo následující : velitel praporu Jiroušek, NŠ Hrbek, výsadkový náčelník Olejník, důstojníci štábu Papoušek a Šábek. Velitelé rot : Lehotský, Verner a velitel baterie Havlík. Lékař Dr. Brázda, VČ Gottfried, Hanák, Ondrejčák a jiní VČ, praporčíci a týlaři. Omlouvám se, že neuvádím hodnosti a všechna jména. Před odjezdem k nám zavítal plk. Mansfeld, aby před nastoupeným praporem do nás vlil tzv. „ducha slovanského“ s připomínkou, abychom neudělali ostudu. Vagonování probíhalo na vedlejší koleji nádraží v Prostějově. Po příjezdu na základnu poblíž letiště u Slupska v Polsku jsme byli překvapeni jednak velikostí vzorně postaveného tábora a jednak typem stanů, které připomínali trup lodě s kruhovými okénky.

Pokud si vzpomínám námětem cvičení, motivované tehdejší vojenským svazkem, bylo prověřit obranu tehdejšího Polska v kombinované výsadkové a námořní operaci. Zatím co polská výsadková brigáda seskočila za linii pobřežní obrany a otevřela tak cestu námořnímu výsadku, včetně těžké techniky, naším úkolem bylo dobytí letiště, eliminovat obranu a umožnit přistání vrtulníkového a leteckého transportního výsadku. Obránci byli rozmístěni kolem letiště a na kasematech pro stíhačky měli rozmístěné kulometry polské verze Děkt'arjev DP a samopaly AK 47 rovněž polské produkce.

My jsme byli vysazováni z letounů IL 14 na padácích OVP 65. První vysazování měli na holeni umístěné výbušky a dýmovnice zhazované ze vzduchu. My ostatní jsme měli samopal SA 58 uvázaný šňůrou vpravo pod přední ramenní přezkou. Na záložním padáku jsme měli útočný nůž a jeden zásobník se střelivem. Úkolem bylo, po otevření padáku uvolnit spodní přezky záložáku, uvolnit šňůru samopalu, přetáhnout ho nad záložák, nabít a doslova si střelbou vyčistit prostor pod sebou.

Bylo větrné ráno. Nastoupili jsme do letadel a protože jsme byli nejpomalejší, startovali jsme jako jedni z prvních. Chránili nás stíhači, letící jednak před naší sestavou, tak po bocích, a vysoko nad námi kreslili další stíhači čtyřlístek z kondenzačních par, kdykoliv připraveni nám pomoci. Během letu jsme viděli na zemi už vyhaslé padáky polských výsadkářů a na moři spoustu plavidel. Vzbuzovalo to v člověku pocit úžasné síly. Potom byl povel „vztyk“, připravit se, zelená“ a už se to sypalo. Po otevření hlavního padáku se rychle rzkoukat, připravit samopal ke střelbě a snažit se ukočírovat padák tak, abych nedopadl na betonovou ranvey. Po dopadu vleže se odstrojit, postřelovat místa odporu a čekat na signál. Mezitím stíhači, tuším na letounech SU 7 „postřelovali“ místa odporu. Když jeden přecházel do stoupavého letu, tak mě doslova olíznul splodinami z výstupní trysky. Po signálu se začali zvedat ti nejbzdálenější, přidávali se další a další až celý prapor během provedl zteč na místa odporu a budov. Následně začala na vrtulnicích přistávat baterie a pak na vyčištěné přistávací ploše letouny AN 12 v půlminutových intervalech. Po otevření nákladových prostor se vyvalila technika jak na obranu letiště, tak na další postup do vnitrozemí. Po skončení akce jsme zjistili, že v tom větru všichni nedopadli nejlíp. Někteří padali na letadla na stojánce a nohama se odráželi od trupu a křidel. Nejhůře na tom byli ti, kteří po dopadu na ranvey nedokázali vylít padák.

Nevěřil jsem vlastním očím, když jsem viděl zbroušené špičky kanad, obroušenou kuličku závěru samopalu, o loktech ani nemluvě.

Závěr cvičení proběhl na stadionu ve Wroclavi vojenskou přehlídkou, kde jsem viděl dosud největší dechovku v počtu několika set hudebníků zúčastněných armád. Cvičení bylo zakončeno odjezdem

domů a následným stěhováním, tentokrát do kasáren na letišti. Doufám, že v té době jako naši předchůdci na cvičení Vltava jsme ani my, neudělali Františku Mansfeldovi ostudu.

kol. J. Langhammer

Výsadkoví veteráni vzpomínali

Na léta strávená v Holešově přijeli v sobotu 18. července zavzpomínat bývalí příslušníci 7. výsadkového pluku zvláštního určení. Program v zámecké zahradě uspořádali členové holešovského klubu vojenských výsadkových veteránů u příležitosti 40. výročí rozpuštění tohoto elitního útvaru ČSLA.

Jak připomněl místostarosta města Josef Bartošek, bývalí vojáci nevzpomínají pouze na službu samotnou, ale také na čas bohatě strávený i mimo kasárna. Vždyť mnozí z bývalých příslušníků pluku v Holešově či blízkém okolí oženili a zůstali v tomto kraji.

Několik set příslušníků tohoto tehdejšího elitního pluku ČSLA a Varšavské smlouvy nejen z české republiky, ale i ze Slovenska, často v doprovodu svých rodinných příslušníků, si přijelo oživit vzpomínky do města, kde prožili svá vojenská léta.

Přesně ve 13 hodin začali na trávník zámeckého parku dosedat první z deseti výsadkářů, kteří vyskakovali z vrtulníku kroužícího nad městem. Ve 13,30 hod. uvítal přítomné hosty místostarosta města, bývalý příslušník 7. výsadkového pluku Josef Bartošek. Po něm pak promluvil bývalý náčelník štábu holešovského pluku Jiří Dufek a také ředitel Vyšší a Střední policejní školy plk. Jan Dvořák. Tato škola se nachází v areálu, kde působil 7. výsadkový pluk ZU. Právě u vstupu do této školy byla v loňském roce odhalena pamětní deska 7. výsadkového pluku ZU. Mezi hosty, kteří do Holešova zavítali byl rovněž syn legendárního velitele skupiny Clay-Eva Antonína Bartoše, který přijel ze Spojených států amerických, a synovec radisty téže skupiny Jiřího Štokmana. Setkání výsadkových veteránů se zúčastnil i poslanec Parlamentu ČR Josef Smýkal.

Přítomní hosté si v průběhu akce mohli prohlédnout ukázky bojového umění policistů ze střední policejní školy a také soudobou výstroj a bojovou techniku, kterou v zámecké zahradě prezentovali příslušníci 102. průzkumného praporu z Prostějova. V další části pak řada hostů využila možnosti prohlédnout si prostory zámku, kterými je provedl a zasvěcený výklad podal Karel Bartošek z Městského úřadu v Holešově.

7. výsadkový pluk ZU působil v Holešově v šedesátých létech minulého století a podle řady odborníků byl jednou z nejlépe vycvičených jednotek v rámci Varšavské smlouvy. Jeho hlavním úkolem bylo vyhledávání a likvidace zbraní hromadného ničení v týlu NATO, především pak raket Sergeant a Pershing, a také průzkumná a diverzní činnost v zázemí nepřítele.

Po vstupu armád Sovětského svazu a dalších zemí Varšavské smlouvy 21. srpna 1968 velitelé pluku odmítli vpustit okupační vojska do kasáren. V Hostánských vrších následně zorganizovali speciální jednotku, která měla osvobodit zatčené představitele státu v čele s Alexandrem Dubčekem. Za tento svůj postoj byl útvar v roce 1969 rozpuštěn a přišel o svou bojovou zástavu. Následovala reorganizace a začlenění do posádky prostějovského výsadkového pluku jako padákový prapor zvláštního určení. Velitelé byli většinou vyhozeni z armády nebo převeleni k jiným útvarům.

Holešovsko 14/2009

Vzpomínka na Zákupy je stále živá ...

Ve dnech 5.-7. Června 2009 se konal ve Starých Splavech – Borném již XII. sraz paraveteránů, zakladatelů 71. pěšího praporu výsadkářů československé armády v Zákupích. Jeho organizátory a tvůrci byli po celých dvanáct let manželé Eva a Mirek Plesarovi a plk. v.v. František Mansfeld.

Zmiňovaný vojenský útvar působil v Zákupích v letech 1947 – 1952 a jeho sídlem byl objekt bývalé Vyšší lesnické školy v Nopvých Zákupích. S existencí tohoto praporu s historií výsadkového vojska jsou nezapomenutelně spjata jména genpor. Karla Palečka, genmjr. Rudolfa Severina Krzáka, plk. Josefa Černoty a shora uvedeného plk. Františka Mansfelda. Z mladší generace je vhodné jmenovat ještě genpor. Ing. Karla Kubu.

V současné době si zaslouží obdiv a úctu všichni ti, kteří, ač sužováni vážnými zdravotními problémy (jedná se totiž o ročníky 1923 až 1929), váží svoji cestu na tento sraz z celé České republiky a dílem i ze Slovenska.

Z iniciativy KVV Liberec se letošního srazu zúčastnila oficiální patnáctičlenná delegace, zastupující členy klubů výsadkových veteránů Slovenské republiky, jmenovitě z Bratislavy, Žiliny, Trenčína, Banské Bystrice a Prešova. Při zpáteční cestě ze Starých Splavů se tato delegace se členy KVV Liberec, KVV Prostějov zastavila v sobotu 6. června na zákupském náměstí, kde prezidenti českých a slovenských KVV kol. Jindřich Starý a Anton Múdry zavěsili věnec k pamětní desce výsadkového vojska, která je na budově firmy PVO, více známé jako „Heldovka“.

Bohužel jak je zatím známo, XII. sraz paraveteránů byl asi poslední.

kol. J. Stahl

Opustili naše řady

Dne 15.7. 2009 ve věku nedožitých 68 let zemřel kol. František Barszcz z KVV Zlín.

Dne 12.8. 2009 ve věku 68 let náhle zemřel kol. Jaroslav Stryal z KVV Liberec.

Dne 1.9. 2009 ve věku nedožitých 70 let náhle zemřel kol. Michal Masarovič z KVV Prostějov.

Čest jejich památce !

Víte, že ...

Již devátého ročníku sekoku padákem se dne 20.6.2009 zúčastnilo 8 členů KVV Liberec, nejstarší z nich kol. Sáva Kubias ve věku 77 let.

Nejstarším členem KVV Liberec je kol. Josef Najman – 85 let, nejmladší člen kol. Michal Laně – 31 let je profesionální voják – psovod Grabštejnské veterinární základny. V klubu jsou registrováni celkem 4 aktivní profesionální příslušníci AČR – seskoky padákem vykonali v rámci své vojenské přípravy. Členkou klubu je také kol. Josefa Jíravská, bývalá úspěšná čs. reprezentantka v parašutismu – absolutní mistryně světa z MS 1952 v Moskvě – tehdy pod dívčím jménem MAXOVÁ.

Prostějovská kasárna zažila ve čtvrtek 2. července mimořádnou událost. Už podruhé za poslední tři roky sem dorazil putovní pohár mezinárodního výsadkového víceboje Antropoid. Letošní již čtrnáctý ročník této prestižní soutěže elitních jednotek vyhrálo totiž opět družstvo 102. průzkumného praporu. Antropoid je soutěž organizovaná pro příslušníky elitních vojenských jednotek, speciálních sil a specializovaných policejních útvarů. Jejím organizátorem je 5. pluk speciálního určení Jozefa Gabčíka ze Žiliny a Štáb pro speciální operace GŠ ozbrojených sil Slovenské republiky. Letošního ročníku se účastnilo třináct soutěžních hlídek z Belgie, České republiky, Čínské lidové republiky, Chorvatska, Nizozemska, hostitelského Slovenska, USA a Velké Británie.

Na shromáždění k Českému národnímu povstání, které se konalo 4. května 2009 ve velkém sále Ministerstva obrany v Praze na Valech, byly vyhlášeny výsledky soutěže Českého svazu bojovníků za svobodu a Národního archivu. V kategorii historických a dokumentačních prací se na 3. Místě umístil Václav Kameník, člen KVV Prostějov, s rukopisem „Zpravodajský výsadek zahalený tajemstvím, aneb co víme o Marii Petruňové“. Uvedená práce o příslušnici 2. čs. paradesantní brigády v SSSR, odvelené na ZU, měla 56 stran, přílohy a poznámkový aparát.

Nebývá obvyklé, aby se jeden voják AČR zúčastnil pěti ročních zahraničních misí. Mjr. Leon Šoc je tou výjimkou, která potvrzuje pravidlo. Působil v bývalé Jugoslávii, pak Libérii, Kongu, Iráku a letos v březnu se vrátil z ročního pobytu v Čadu. V misi řízené Evropskou unií z Paříže byl an africkém kontinentě jediným českým zástupcem.

Historie Univerzity obrany Brno je poměrně krátká, ale škole se podařilo získat dobrý kredit jak mezi studenty, tak mezi civilními společnostmi, které její absolventy zaměstnávají. V neposlední řadě ale i v resortu obrany, kde většina posluchačů po ukončení vysokoškolské přípravy pokračuje ve vojenské kariéře. Proto každým rokem stoupá zájem uchazečů umístit se na některé ze tří fakult této vojenské alma mater. Pro akademický rok 2009/2010 z podaných přihlášek se přijímacích zkoušek zúčastnilo 1848 uchazečů a přijato bylo 1005 studentů, z nichž 717 jsou budoucí posluchači vojenských oborů.

Před pětadesáti lety bylo v Banské Bystrici vyhlášeno Slovenské národní povstání. Slovenské národní povstání bylo nejrozsáhlejší ozbrojenou vzpourou proti nacistické moci nejen ve střední Evropě. Téměř dva měsíce se tisíce slovenských povstaleckých vojáků, partyzánů a příslušníků 2.čs.samostatné paradesantní brigády úspěšně bránily německé, především zbraňové přesile.

Historie 601. skupiny speciálních sil sahá do října roku 1952, kdy vznikla 22. výsadková brigáda. Ta byla v roce 1960 přemístěna z Prešova do Prostějova. Během následujících několika desetiletí prošel tento útvar celou řadou reorganizací. V červenci roku 2003 se z něho stala 601. skupina speciálních sil. Organizačně je podřízena Vojenskému zpravodajství a Ministerstvu obrany ČR. Jedná se o jedinou jednotku speciálních sil AČR. Operace, v nichž je nasazována, se vyznačují vysokým stupněm fyzického i politického rizika, mohou být prováděny za války i v míru a jsou vysoce efektivní. U příležitosti oslav padesátého čtvrtého výročí ukončení druhé světové války byl tomuto útvaru propůjčen prezidentem republiky Václavem Havlem čestný historický název „Generála Moravce“.

Vydává klub výsadkových veteránů Prostějov
pro potřeby svých členů. Neprodejně.

Kontaktní adresy :

Ing. Jindřich STARÝ – předseda

Dětkovice 26, 79804 Určice, tel.582657311

Ing. Jindřich ČTVERÁK – místopředseda

předseda redakční rady

B.Šmerala 15, 79601 Prostějov, tel. 737623540

František LEJSEK - člen výboru

Šárka 24, 79601 Prostějov, tel. 728547426

Bankovní spojení :

Účet 188 989 286, kód 0300

Graficky zpracovalo a vydalo
Oddělení polygrafie CGeoZ Olomouc
Uzávěrka Zpravodaje č. 49 je 1.3.2010.

